

CHARITA

V naší Charitě se zatím rozhodlo pracovat 15 farníků. Z toho 11 žen a 4 muži. Průměrný věk je 45 let (3 do 25 let, 2 do 40, 4 do 50, 2 do 60 a 4 nad 60 let).

21. a 22. května jsme uspořádali v Emauzích JARNÍ BAZAR šatstva, které jsme přivezli z Německa a Rakouska. Bazar navštívilo asi na 500 lidí. Oblečení, které zbylo, jsme odvezli do uprchlického tábora v Samopších na Sázavě.

Vyúčtování bazaru:

Příjmy:	
na darech jsme získali	15.268,80 Kč
Výdaje:	
za dopravu do Německa a Rakouska	8.417,40 Kč
za občerstvení pro pomocníky bazaru	146,80 Kč
za benzín na cestu do uprchlického tábora	399,90 Kč
dar na opravu Emauz	3.000,00 Kč
dar na stavbu kostela P. Marie	3.000,00 Kč
celkem	14.964,10 Kč
zůstatek v pokladně Farní charity	304,70 Kč

Uprchlíky tábor v SAMOŠÍCH je nestátní zařízení. Zřizovatel je nadace MARIASTAR - HUMANITY. Není to ani obchodní, ani zisková organizace. Komplex budov byl původně rekreační zařízení nějakého podniku. Je umístěn na krásném místě u Sázavy. Ing. Stárkové, ředitelce nadace, která je duší celého podniku, se podařilo tento objekt získat. Nebylo to lehké. Podnikatelé tam chtěli zřídit velké luxusní rekreační zařízení s kasíny a bary. Naštěstí celá věc dopadla jinak. Teď tam žije asi 45 chudáků, které válka vyhnala z domova. Utečenci jsou převážně ženy a děti. většina mužů buď doma bojuje, nebo zahynula. Také je tam 13letý chorvatský chlapec se strýcem, z celé rodiny zůstali jenom oni dva.

Většina obyvatel tábora je z Bosny. Muslimové, Chorvaté, Albánci i Makedonci. Nadace dostává od Ministerstva vnitra 44,- Kč na den a osobu. Všechny ostatní příjmy se skládají z darů.

V Samopších jsou vděční za každou pomoc. Když jsme situaci viděli, řekli jsme si, že bychom se měli také zapojit. Vždyť práce činností Charity je služba milosrdné lásky církve bližnímu v nouzi, a to bez ohledu na jeho příslušnost k rase, národnosti a náboženství. Proto jsme se domluvili na konkrétní věci.

K tomu ale potřebujeme pomoc i ostatních farníků! Proto prosíme, **ZAVAŘTE V LÉTĚ ALESPŮŇ O JEDNU SKLENÍČKU KOMPOTŮ VÍČ.** Začátkem září bude vyhlášena sbírka kompotů, které potom odvezeme do uprchlického tábora.

Takové sbírky i jiných potravin bychom chtěli pravidelně opakovat. V táboře tuto pomoc velice uvítají.

VŠECHNY, KTEŘÍ CHTĚJÍ POMÁHAT V CHARITĚ, ZVEME NA SETKÁNÍ, KTERÉ BUDE V PONDĚLÍ 30. SRPNA V 19.00 HODIN PO MŠI SVATÉ NA FAŘE.

Za FCH: Zuzana Elisová

Vydává Farní úřad u Neposkvrněného početí Panny Marie, Praha 10, Ke Strašnické 1000/10.
Redakčně zpracoval Michal Holeček. Sazbu zajistila Anna Hofmannová.

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

prázdniny 1993

NA PRAHU PRÁZDNIN

Když jsme bývali dětmi a chodili jsme do školy, byl pro nás výraz prázdniny - kouzelným slovem. Vždyť o prázdninách jsme se nemuseli učit, mít strach z toho, zdali nebudeme vyvoláni k tabuli a nedostaneme pětku, a ještě mnoho jiných nepřijemností nás o prázdninách nechalo stranou.

Naproti tomu čas prázdnin pro nás znamenal pobyt někde na venkově u dědečka a babičky, na dětském táboře nebo s rodiči na chalupě či u vody. Jedním slovem - prázdniny znamenaly pro dětskou duši - ráj na zemi. Nyní pro nás prázdniny jako takové ztratily svůj půvab. My žádné prázdniny nemáme, my jezdíme na dovolenou. Jinými slovy - odpočíváme od výdělečné práce. To však neznamená, že nepracujeme. "Člověk je stvořen k práci jako pták k letu," je napsáno v Písmu sv. Proto ani o dovolené nejsme odsouzeni k nicnedělání. Přesto však je nutné, aby ti, kteří jsou v pracovním procesu, si o dovolené opravdu odpočinuli. Máme-li totiž dobře pracovat, musíme také dobře odpočívat; jinak výkon naší práce bude poloviční. Jako stroj nemůže běžet nonstop - unaví se, tak je to i s člověkem; musí si odrazit, vypnout.

Proto vás všechny, milé sestry a milí bratři, farníci vyzývám, abyste si vykonali dovolenou. Je to váš úkol - a k tomuto úkolu vám přeji, abyste jej dobře zvládli. Přeji vám hezké prožití dovolené, a dětem a studentům hezké prázdniny. Dobře se zotavte a osvěžte, abyste mohli s obnovenými silami pokračovat v tom, kam Vás Pán postavil do svého díla.

Mějte při tom stále na paměti, že sloužíte Pánu - ať už pracujete nebo odpočíváte, aby ve všem byl oslaven Bůh. "Ať tedy jíte, pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte tak, aby to sloužilo k Boží oslavě" (1 Kor 10,31).

Tak tedy - hezkou dovolenou a pěkné prázdniny!

*To vám všem ze srdce přeje Váš duchovní otec
P. Marian, OSB*

JAK STAVÍME?

Slavnostní položení základního kamene našeho nového kostela Panny Marie Neposkvrněné je za námi. Stavba pokračuje dál a my vidíme, že jsou dokončeny obvodové stěny vlastního kostela včetně obzdvíhek, je provedena hrubá elektroinstalace a kanalizace, v přístavbě je asi polovina vnitřních omítek, topenářské a sanitní rozvody, probíhá související rekonstrukce stávajících farní budovy, uprostřed staveniště se tyčí hlavní sloup, na který budou vázány hlavní nosníky skofepiny střechy. Tempo je vysoké, dodavatelská firma FATO Hradec Králové i farní rada chtějí mít do konce roku postaveno. Proč ten spěch, když ve smlouvě je duben 1994? Důvodem je růst cen stavebních materiálů i prací. V březnu 1992 byla podepsána smlouva s firmou FATO na dodávku kostela za částku 15 mil. 970 tis. Kč. Dodavatel má samozřejmě ve smlouvě doložku, že při zvýšení cenové hladiny o 7% a více bude cena upravena odpovídajícím způsobem. Tato situace v průběhu roku nastala, navíc byla od nového roku uzákoněna daň z přidávané hodnoty. Výsledkem jsou nová

jednání o cenu díla. Firma FATO požaduje 30 milionů Kč, propočten cenáře farní rady je 25,5 milionů. Jaké jsou možnosti řešení nastalé situace? Zastavit stavbu nelze, byla by znehodnocena. Vztít si úvěr u banky je neúnosné protože při dnešních úrokových sazbách by musela farnost na půjčku 10 milionů Kč platit 150 tisíc Kč úroků měsíčně. Další možností je zastavit některé zakázky, které nejsou nevyhnutelně nutné pro funkci kostela. NEJDŮLEŽITĚJŠÍ však je opatřit další finanční prostředky na pokračování stavby. Sběrky na nový kostel, pořádané každou poslední neděli v měsíci vynesly za období únor 1990 - květen 1993 přesně 440 872 Kč 35 haléřů. Všem přispěvatelům srdečně děkujeme, zaplať Vám to Pán Bůh. Ale pro kostel je třeba sehnat 10 000 000 Kč za půl roku. Je rozslána řada prosebných dopisů po českých farnostech i do zahraničí, jsou vytištěny propagační materiály pro tyto potřeby. Je nutné opět jít a prosit v podnicích, u podnikatelů, obchodníků, famiků, u všech. Deset členů farní rady si rozdělují mezi sebe prvních 20 podniků Prahy 10 a vydává se prosit o příspěvky. Otec Marian vyzývá při nedělních bohoslužbách věřící k po-

moci - přihlásili se tři dobrovolníci. Což je stavba kostela jen věcí faráře? Nebo faráře a deseti? Což se v celé farnosti nenajdou další pomocníci? Každý nemůže chodit a prosit v podnicích, ale každý má ve svém okolí známé a známé známých. Víím, je těžká doba, ale i jindy tak bylo. Pro ilustraci vezměme citát z kroniky farnosti Nejsvětějšího Srdce Páně na Vínohradech v době, kdy také stavěli kostel. V roce 1926: "domovní sbírka, kterou uspořádaly vínohradské ženy, nedbajíc na urážky, již se jim leckde dostalo, vynesla kolem 10 tisíc Kčs." V roce 1929: "...bylo nutno přikročit ke krajnímu způsobu - sbírce po domech. V tehdejších rozjitřených poli-

tických a náboženských poměrech to nebyl úkol právě nejsnadnější. Přes to vše se vybralo přes 68 tisíc Kčs."

Tak jako se celá farnost modlí za postavení nového kostela, tak by měla také spolupracovat. Každý podle svých možností. Vííme, že platí: Hledejte a naleznete, tlucte a bude vám otevřeno, prostě a bude vám dáno. Ale čím více nás bude hledat, tlouct a prosit, tím víckrát nalezneme, tím víckrát nám bude otevřeno, tím víckrát nám bude dáno. Pokračujme ve stavbě kostela s pevnou vírou, že naše společné modlitby Pán Bůh vyslyší a naší společné snaze požehná.

19. 6. 1993

Karel Duchek

BYLO A BUDE ZAS?

Chtěli bychom odpovědět ano; jaké stanovisko však zaujmete vy? Na něm bude záviset celý výsledek. O čem je vlastně řeč? O bytí čeho se rozhodne? To už naznačuje následující článek.

Mnozí z vás asi víte, že se v naší farnosti již před několika lety vytvořilo společenství mládeže. Ze začátku se o nás příliš nevědělo, ale postupně jsme se snažili více se zapojit do života farnosti. A tak jsme se v letošním školním roce pokusili realizovat několik nápadů, které se zrodily během společně strávené části prázdnin i později. Nyní před dalšími prázdninami je čas ohlédnout se zpět, zhodnotit letošní rok a pomalu začít myslet na rok příští.

Vánoční setkání s pohádkou pro děti, koledami a vyhodnocením vánoční soutěže o nejhezčí přání se myslím dětem líbilo (soudě dle usměvavých dětských tváří a ohlasů některých rodičů a prarodičů).

Také velikonoční soutěže (kraslice a velikonoční přání) si našly své příznivce. Ještě jednou chceme touto cestou všem poděkovat. Vaše velikonoční pozdravy dostali babičky a dědečkové v domově důchodců a měli

z nich obrovskou radost. Chtěli bychom i v příštím roce navázat na tyto soutěže a doufáme, že zaujmou další děti a možná i dospělí. Myslíme si totiž, že je potřeba věnovat alespoň trochu času a lásky těm, kteří jsou nemocní, staří a opuštění. To, co pro nás neznámá možná téměř nic, je pro tyto lidi zdrojem radosti a důkazem lásky bližních. Až se tedy budete příště rozhodovat, zdali se také zapojit, vzpomeňte si na někoho, komu by třeba ten váš obrázek udělal radost. Během celého roku, v období od října do května, jsou slouženy v našem kostele mše sv. pro děti. Letošní školní rok byl prvním rokem pravidelného společného hraní a zpívání na těchto mších. Věříme, že tato nová tradice je pro děti i jejich rodiče oživením a zároveň příležitostí ke chvále Pána. Doufáme, že pro příští rok se nám podaří z repertoáru našich písní sestavit zamýšlený zpěvníček, a tak se budete moci zapojit svým zpěvem i vy, kteří texty písní neznáte z paměti. Rádi uvítáme také vaše nápady, připomínky a podněty k tomu, co by mělo či nemělo být. Obrátit se můžete na kohokoliv z našeho farního společenství mládeže.

Helena Bajerová